

ПРОТОКОЛ

№ 371

гр. Пазарджик, 13.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Таня П.а

при участието на секретаря Мирослава Савова
Сложи за разглеждане докладваното от Таня П.а Наказателно дело частен
характер № 20235220200737 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Частният тъжител Т. И. Т., уведомен чрез повереника си се явява лично
и с адв.И. Г.В. от АК – Пазарджик, уведомен в предходното с.з.
упълномощен, да го представлява.

Подсъдимият Г. И. Г. –редовно уведомен от предходното с.з. се явява
лично и със защитника си адв. К. К. от АК- Пазарджик, уведомен в
предходното съдебно заседание, надлежно упълномощен да го защитава.

АДВ.В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на
делото в днешното съдебно заседание, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

СТРАНИТЕ /поотделно/: Не сме обсъждали вариант на спогодба. Не
сме постигнали.Водим свидетели.

СПОГОДБА НЕ СЕ ПОСТИГНА.

В залата влизат свидетелите осигурени от частния тъжител и от

подсъдимия, а именно -С.Б.Н., П.Р.Н. и Н. В. Т.. Тъй като съдътв предходното съдебно заседание не е посочил конкретно с оглед невнесеното уточнение от страна на частния тъжител, кои лица е допуснал до разпит в качеството на свидетели, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетели С.Б.Н., П.Р.Н. и Н. В. Т..

Сне се самоличността на явилите се свидетели, както следва:

С.Б.Н. – на ***** българин, български гражданин, женен, с висше образование, безработен, неосъждан, без родство със страните.

П.Р.Н. – на ***** българин, български гражданин, неженен, с висше образование, безработен, неосъждан, без родство със страните.

Съдът констатира след представяне на лична карта от свидетеля, че е с лично име Н., а не Н..

Сне се самоличността на свидетеля, както следва:

Н. В. Т. – на 30 г. от с*****, с постоянен адрес ***** и настоящ адрес в гр. Пазарджик, ул. ***** без адресна регистрация, българка, българска гражданка, неомъжена, с висше образование, неосъждана, работеща, без родство със страните.

На свидетелите се разясниха правата им по НПК и в частност разпоредбата на чл.121 от НПК.

Свидетелите предупредени за отговорността по чл.290 от НПК.

Свидетелите обещаха да кажат истината.

Свидетелите М. и Т. напуснаха съдебната зала.

Пристъпи се към разпит на св. С.Н.

СВ.Н. Познавам тъжителя Т. Т.. Приятели сме от много години. Подсъдимия не го познавам. През 2022 г. бях очевидец на случай- инцидент с Т., при който той беше бит. Това беше 2022г. към средата на месец декември беше. Срещу заведение „К.“ има паркинг, който е към жилищни сгради, блокове на главната улица. Аз и свидетелят П. пиехме кафе в „К.“. П. ми е приятел. Това се случи около 10часа вечерта. Пиехме кафе в заведение „К.“ и щяхме да си ходим и решихме да изпушим няколко цигари пред заведението

и си правехме мухабет. Около 10 и нещо излязохме да си ходим и застанахме отстрани на заведение „К.“ на отсрещния тротоар на паркинга. На ъгъла на заведение „К.“ на улицата, която граничи с Механотехникума, докато пушехме и си правехме мухабет чухме суматоха на отсрещния тротоар на булеварда. Чухме викове. Идваха от паркинга срещу заведение „К.“, на главния булевард. Не от страната на заведението, срещу заведението. Не ми е известно да има друго заведение. Метален павилион мисля, че има от страната на Механото.

Видяхме трима човека да се бутат, смисъл -двама се биеха, третият се опитваше да ги разтърве или нещо от този род. Последствие разпознахме колата на Т. и решихме да се приближим до паркинга. Колата на Т. с ***** По професия и образование съм автомонтъор. Колата познавам по джантите и регистрационния номер 5242 или 5294, или нещо от този род. Разпознаваема е.С пазарджишка регистрация и с тъмносиви джанти.

Мястото където бяха тримата души беше близо до автомобила на Т.. На Т. автомобила беше паркиран на самия булевард. Когато видяхме тримата души бяха на самия паркинг. Когато се биеха, не бяха в близост до автомобила на Т. на разстояние 10-15 метра. В последствие забелязахме автомобила на Т. след края на суматохата. След края на суматохата видяхме автомобила на Т. решихме да се приближим, и разпознахме Т., който беше останал на място на паркинга сам. В тази суматоха видяхме двама човека да се бутат и трети човек да се опитва да ги разтърве. Тези двамата, които се боричкаха си размениха шамари или токати. Всъщност единия налагаше другия. Тъй като бях на разстояние, все пак описвам по памет, това което си спомням от тогава. Нямам спомен някой да е паднал. По едно време се разотиваха всички освен Т.. Всички са другите двама. Не съм забелязал четвърто лице. Не съм сигурен дали наблизко имаше други лица. Нямам спомен за четвърти човек. Приближихме се към автомобила на Т.. Бяхме почти на еднакво разстояние от случката и автомобила, като имате предвид, че автомобила беше паркиран на булеварда, а случката се разви на самия паркинг. Решихме първо към автомобила да се приближим, защото беше на булеварда и защото първо разпознахме автомобила, че е на Т.. Като се приближихме до автомобила видяхме, че Т. е седнал в автомобила. Видяхме, че лицето му е зачервено, врата също. Имаше разкъсвания по самата блуза, беше му раздърпана и скъсана. Беше облечен с блуза мисля, че имаше и яке на

седалката до него. Видяхме го само по блуза. От преди две години нямам спомен и не мога да кажа тениска, блуза и цвят. Видимо една дреха се разпознава дали е скъсана и раздърпана, но не мога да кажа цвят. Беше скъсана около яката и ръкава. Опитяхме да разберем какво се е случило, но на Т. не му се говореше и каза, че ще обяснява на другия ден. Т. тръгна с автомобила в посока бензиностанция „Газпром“. Последствие от Т. ни стана известно какво е станало, че са имали спречкване с въпросния господин, който не познавам и са се скарали, и той го ударил няколко пъти в лицето. До колкото си спомням за някакви лични работи са се скарали. Нямам спомен Т. какво е правил там на това място. Той не живее там.

На въпросите на адв. К.

Освен пред съда на друго място не съм обяснявал тези неща, не съм викан от полиция, разследващ полицай или прокурор.

След съгласие на страните съдът освободи свидетеля и същият напусна съдебната зала

В залата влиза св.П. М.

Пристъпи се към разпит на св. М..

СВ.М.: Познавам Т. Т.. В приятелски отношения сме може би от 3 години. Не познавам другото лице в залата/ поглежда към подсъдимия/. През 2022г. бях свидетел на инцидент свързан с Т..

Беше месец декември същата година. Имахме среща със С.- той ми е личен приятел доста години. Имахме среща в кафе „К.“. Работя извънредно и се прибирам късно от работа. Видяхме се, пихме по един чай и забелязахме, че отсреща през пътя става нещо. Не си спомням вътре или вънка бяхме, защото съм пушач. Забелязахме, че се случва спречкване между хора. Видя се удар, боричкане. Тези хора бяха отсреща, през пътя -улицата на Механото, не знам коя е улицата. Тръгнахме да си ходим със С. и видяхме, че това е Т., след като си отключи автомобила и му разпознахме автомобила. И нашата кола беше в някаква близост. Видяхме, че става въпрос за Т., попитахме го дали е добре. Мъж беше с него. Заедно отиваха към автомила. Видях, че Т. имаше подутини под някое от двете очи имаше подутина и видях скъсана тениска, пуловер, връхна дреха. Тениската беше скъсана около шията. Попитах го заедно със С., дали има нужда от помощ, той ни отказа и ние си

тръгнахме. Не е коментирано какво се е случило всъщност. Този удар, който видях при боричкането не мога да кажа кой на кого нанесе удара, тъй като не бях близо. Това се разви в тъмната част на денонощието между 10 и 11 часа. Там където се боричкаха има улично осветление, слабо осветление, но има.

Разпознавам автомобила на Т. по джантите. Неспецифични за модела на автомобила. Автомобила е „***** файслифт - сив. Регистрационният номер започва с 59, пазарджишка регистрация. Виждал съм и друг път автомобила. На по-късен етап от Т. разбрах, че имало спречкване. Не съм разпитвал, с кой е имал спречкване. Не съм разпитвал за какво е.

На въпросите на адв.К.

СВ.М.: Освен днес не съм разказвал наблюдавания от мен инцидент на друго място. Не съм викан в полицията.

След съгласие на страните съдът освободи свидетеля и същият напусна съдебната зала.

В залата влиза св.Н. Т.

Пристъпи се към разпит на св.Н. Т..

СВ. Т.: Познавам тъжителя, познавам и подсъдимия. Ако трябва да кажа за конкретната ситуация Г. Г. е настоящият ми приятел, Т. Т. е бившият ми приятел. Г. Г. беше при мен. Това беше около декември месец 2023г.-миналата година. Ние с Т. бяхме разделени и бяхме вече заедно с Г.. Т. и Г. знаеха един за друг. Не беше толкова скоро може би 3 -4 месеца преди случката се разделихме с Т.. Непосредствено преди случката започна връзката ми с Г.. Т. Т. има чип от входната врата и често се качва до горе- до 2 етаж на блока, където живея в момента, до апартамента, в който живея в момента и към онзи момент живеях там, и ми тропа по вратата. Може би търси контакт с мен. Т. се е сдобил с този чип от жената, която е чистачка на входа. Аз не съм му предоставяла чип. Т. тропаше много време около 30 минути на врата на апартамента. Аз и Г. бяхме вътре в апартамента. Това беше вечерта късно след 10:30 часа и ние отворихме, за да може да спре да тропа и да видим какво иска. Т. се закани на Г. Г., че го чака долу, за да се разберат двамата, като го заплаши, че ще го бие, че трябва да си уреждат сметките двамата. Г. слезе долу, за да си тръгва. Т. беше слязъл и го изчакваше долу. Аз бях на стълбищната площадката на първи етаж. Слязох от втория етаж с Г. до

първия етаж площадката и Г. излезе от блока без мен. Като слязох на площадката, имаме стълби на входа- отпред и по тези стълби се засили да се качва Т.. Не съм излизала при тях. . Видях, че Т. се засилва по стълбите, след като Г. беше вече напуснал. Г. и Т. се засякоха на стълбите. Като слязох с Г. видях Т. преди Г. да напусне входа. Долу има още една площадка, преди тези стълбички и съответно първия етаж и Т. беше там. Г. искаше да си тръгва и аз не можех да му кажа „не, ще останеш при мен“. Двамата се засякоха на стълбите. По това, което чух си размениха двамата реплики, които не бяха ясни за мен все пак вратата беше затворена. Репликите бяха на висок тон, но понеже не съм била близко, не мога да кажа какво са си казали. Имаше нападение от страна на Г. към Т., защото Т. се засили към Г.. Т. Т. често носи в себе си оръжия- пистолет и нож. Аз съм ги виждала. И преди, и през тези четири месеца, и сега. Аз съм предупреждавала Г., че Т. носи оръжие в себе си. Имало е много случай, в които Т. е искал да се разправя с Г. Г. и аз съм му казвала да внимава. Засичали са се двамата с автомобилите и въпреки, че Т. не е слизал от автомобила, аз бях предупредила Г. да внимава, че той носи оръжие в себе си. Г. нанесе удар на Т. при самозащита.

Т. върви по стълбите, не съм видяла да носи нещо в ръцете. Не съм видяла Т. да посяга пръв към Г.. Т. тръгвайки към Г., говорейки на висок тон и заплахите преди това, аз също ще очаквам, ако сляза, че някой който е тръгнал към мен и се е засилил ще ме напада. Не мога да кажа точно, че съм видяла удар, но видях, че Т. падна. Бях 6-7 метра от тях. Нямам представа, колко са тези метра. Не ги виждах толкова ясно и двамата. Поглеждах си телефона често и като видях другите момчета ме хвана страх. Поглеждах си телефона и мислех дали да не се обадя на родителите ми, защото трябваше да се предотврати това нещо. Не звъннах, защото това нещо се случи за секунди.

Не съм видяла Г. да замахва към Т.. След това аз съм получила разказ на цялата ситуация, само от едната гледана точка.

Това което видях аз- слизам по стълбите заедно с Г. и Г. ми казва „, недей да ме изпращаш“. Виждам Т. как се засилва към стълбите. Аз съм на площадката на първия етаж и Г. ми казва да не го изпращам. Г. слезна по стълбите, които са все още в жилищния блок, отвори входната врата и започнаха да си крещят с Т. и аз в този момент виждам Т., че се качва по стълбите пред входа и започнаха двамата да се карат. Чувах, че те си викат,

изкарах си телефона да набера моите родители и видях Т. Т. паднал отпред на площадката, пред входната врата за блока, и в този момент дойдоха още две момчета. Тези момчета не ги познавам. За пръв път тогава ги видях. От тях запомних единия по физиономия, той не е от тези момчета, които бяха преди мен като свидетели в залата. Пред залата има друг човек, който не влезе одеде с нас, с сива жилетка. Той беше едно от момчета, които видях онази вечер. Другото момче, не този, който запомних по физиономия извади пистолет. Беше с яке и някъде изпод якето в областта на кръста, бръкна и извади пистолет. Насочи го към Г.. Бяха един срещу друг на разстояние около метър, не повече. Извади пистолета и го насочи към Г., но по- скоро с жест „ето показвам ти го, имам“. И това беше и си тръгнаха Т. и двете момчета. И Г. си тръгна. Не влезна при мен. Чухме се по телефона след това, каза ми „всичко е наред“ и си тръгна. Същата вечер подадохме жалба в полицията за тази ситуация.

В последствие Г. ми разказа какво се е случило, за грубите приказки и за заканите. Като е излязъл Г. от входа на блока ми разказа, че Т. му е казал, че ще страда, че ще си го върне и закани от сорта, че ще го набие, че ще го намери, че ще пострадаме от това, дето сме пуснали жалба, че е имало псувни и закани срещу него.

На въпросите на адв. В.

СВ.Т.: Г. ми каза след случая, че е ударил Т.. Каза, че го е ударил един път и той е паднал и момчетата са дошли. Г. като си тръгваше от моето жилище взе точилка,/ показва с ръце около 50 см. Дължина и диаметър около 1,5см.) Г. взе точилката, защото Т. Т. носи оръжие в него. Г. по -скоро видя точилката и аз понеже му казах „със сигурност Т. ще те изчака“ и знаех, че той няма да го чака сам, и му казах „със сигурност няма да е сам“. Тогава Г. взе точилката и си тръгна. Каза, че не иска аз да слизам с него, да не ставам свидетел и ако се случи нещо лошо- да не виждам.

Не ми се вярваше, че ще се случи това нещо. И друг път се случвало и Т. не е изчаквал. Не ми хрумнало в този момент да звънна на родителите ми. Не ни е хрумнало нито на мен, нито на Г. да звъннем на тел. 112 или да погледнем през прозореца, дали Т. е долу. Г. си тръгна подготвен.

След съгласие на страните съдът освободи свидетеля и същият напусна съдебната зала.

АДВ.В.: Ще моля да допуснете като свидетел лицето Н. Г., които стана ясно, че очевидец на случилото се.

АДВ.К.: Считам, че това можеше да бъде организирано в предходен момент. Първото съдебно заседание не се доведоха никакви свидетели, второто съдебно заседание се доведоха днешните свидетели, третото съдебно заседание отново нямаше никакви свидетели пред залата. Предоставям на съда да прецени.

АДВ.В.. Ако следваме тази хронология ние водехме свидетели първото съдебно заседание, но тогава не се даде ход на делото, туй като все още адв. К. не беше по други причини упълномощен и подсъдимият поиска отлагане на делото.

АДВ.К.: Не възразявам по допускането на свидетеля.

Съдът намира, че следва да уважи доказателственото искане на повереника на частния тъжител за допускане до разпит на поисканото лице, още повече, че още в самата тъжба е посочено, че лицето Н.й А.ов Г. е присъствал по време на инцидента и е станал очевидец на случилото се.

С оглед на горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетел Н.й А.ов Г..

В залата влиза свидетеля Н.й Г..

Сне се самоличността на свидетеля.

Н.Й А.ОВ Г. – ****, българин, български гражданин, неженен, със средно образование, работещ, осъждан, без родство със страните.

На свидетеля се разясниха правата му по НПК и в частност разпоредбата на чл.121 от НПК.

Свидетеля предупреден за отговорността по чл.290 от НПК.

Свидетеля обеща да каже истината.

СВ. Г.: Познавам Т. Т.. Не познавам подсъдимия. Бях свидетел на инцидент през 2022г. по време на който Т. беше бит. Това беше към 11 часа вечерта, месец декември по средата, 2022г. Понеже бяхме в кафе „А.“ аз и приятеля на братовчедка ми, Л. И. се казва. Заведението затвори към 22:20 часа ние останахме отвън, понеже валеше под навеса, да си допием

напитките, които си бяхме взели и да си допушим. Пиехме студен чай, кафе. Видяхме, че Т. разговаряше с едно момче- разпознавам, че това е подсъдимия в залата. Т. беше пред стълбите на жилищен блок. Този жилищен блок е точно до А.та. Т. беше долу пред стълбите, а подсъдимото лице беше на площадката пред входната врата и двамата разговаряха. Виждаше ми се, че спокойно си разговарят и в един момент подсъдимият скочи отгоре и започна да налага Т., на мен ми се видя,че скочи, те са шест стълби. Започна да налага Т. в областта на лицето, гърдите и гърба с юмруци, след което аз тръгнах да се намесвам, подсъдимият се отдръпна, качи се отново горе на площадката и изкара една точилка от якето. Мисля, че беше облечен с яке и някъде изпод якето я изкара. Изкара точилката развика се започна да звъни по звънците и да вика „полиция, полиция“. След което се качихме по автомобилите – аз, приятеля на братовчедка ми и Т., качихме се в два автомобила. Ние с Л. бяхме с един автомобил, а Т. беше с друг. Автомобиля на Т. е „***** класа, сив, ние бяхме с „*“. и отидохме на паркинга на „Лидл“ с двете коли. Ние спряхме на паркинга на „Лидл“, след което и Т. спря при нас. Подсъдимият ни беше изпратил полиция, след което ни задържаха малко след инцидента същата вечер. Полицията дойде на „Лидл“ на паркинга. Подсъдимият беше казал, че му е ваден пистолет, което е лъжа. Л. носеше пистолет, той си го носи постоянно. Има пистолет 9мм., има разрешително за него, не е боен, газов е. Л. не вади пистолета, но се твърдеше, че го е вадил. Подсъдимия го е твърдял, така ни казаха в полицията. Подсъдимият е сигнализирайл за вадене на пистолет. Разбра се, че няма нищо такова. Никой не е взимал точилката на подсъдимия. Като ни задържаха в полицията дадохме обяснения. Там разказах същото, което разказвам и на вас.

На въпросите на адв. К.

СВ.Г.: Л. се докосна по нагръдника. Носи пистолета на нагръдника под якето. Л. само се докосна, там където му стои пистолета и не каза нищо. Подсъдимият е разбрал,че има пистолет, защото то си личи, след като се натисне по мястото и се виждат очертанията на пистолета.

След съгласие на страните съдът освободи свидетеля и същият напусна съдебната зала.

АДВ. К.: Моят подзащитен иска да даде обяснения.

С оглед изявлението на защитника на подсъдимия, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРИСТЪПВА към изслушване на подсъдимия Г. И. Г..

ПОДСЪДИМИЯТ: На 12.12.2022г. бях на гости в приятелката ми Н. Т. на адрес ул. „*****“ в гр. Пазарджик Това беше вечерта около 22 часа. Докато бях горе с нея многократно лицето Т. Т. се случваше да се качва на входната врата на апартамента и да тропа, за да му се отвори, както и непрестанно й пишеше и звънеше по телефона.

При отварянето на врата при едно от тропанията, той каза, че иска да разговаря с нея, при което аз му казах, че няма какво да разговаря с нея. Това беше на отворена врата, бяхме отворили вратата и съответно му казах, че каквото е имало да си казват двамата са си го казали досега и той няма вече работа в нейния апартамент. При което последва реплика от негова страна, че не съм аз, който да му кажа къде да бъде и къде не, и че аз рано или късно ще си тръгна и той ще ме чака долу. Аз му казах, като иска да чака, с идеята да ни остави на мира и да си тръгне.

Той не престана да звъни по телефона, още веднъж се качваше да тропа и при последното прозвъняване на нейния телефон- вдигнах аз и той ми каза подигравателно „айде де, какво става“, че ме чака долу. Не съм имал намерение да оставам да ношувам там и трябваше да си тръгвам да пътувам, тъй като не живея в Пазарджик.

Обличайки се да си тръгвам и да се обувам, Н. ме предупреди и друг път ме е предупреждавала да внимавам, че Т. носи оръжие в него, може и сега да има. Тогава оглеждайки се видях точилката, която да взема за всеки случай с мен. Да кажем, че беше около 30 см. дълга, тънка с диаметър около 2 см. Скрих я под якето си, не съм я носел явно. Н. предложи да слезе с мен и да ме изпрати, но тъй като автомобила ми беше спрял по-далече, именно заради част от заплахите на Т., че ще ми запали колата, че ще ми среже гумите, че знае къде живея. Това бяха заплахи преди и след случая. Случвало се е да сме се виждали и да сме се чували, затова не исках Н. да ме изпраща, понеже автомобила ми беше далече и ако дойде с мен после трябваше да се връща сама до блока. Очаквайки, че нещо може да случи пред блока, не исках тя да пострада.

Излязох от апартамента и тръгнах надолу по стълбите, тя тръгна след мен, но аз се обърнах и я спрях на междинната площадка между първи и втори етаж, където има прозорец гледащ към паркинга, а апартамента на Н. се намира в тази част на блока, където няма видимост към паркинга.

Излязох от входната врата на блока и видях Т. Т., който беше до площадката извън блока, след външните стълби. Площадката, която граничи с паркинга. Това не е площадка етажна или стълбищна. Пред входната врата на блока има площадка, има стълби, които не са 5- 6, а малко повече стъпала и след това има площадка, и след това следва паркинга. Т. стоеше на площадката до паркинга, а аз действително се спрях на площадката пред входната врата. Казах му, че няма какво повече да говоря с него нито той има какво да говори повече с Н.. Т. започна да ми казва, че аз имам вина за тяхната раздяла, при което аз тръгнах да слизам по външните стълби с думите, че не ми се слушат повече неговите думи, слушал съм ги много пъти и с идеята да си тръгвам. Тогава той се запъти заплашително към мен със закани и думите „ти няма да ми казваш аз къде да бъда, къде не“ и приближавайки се до мен, аз знаех, че не идва до мен, за да се ръкуваме и ръцете ми бяха в джобовете на якето. Аз държах през джобовете точилката под якето. Приближавайки се към мен, Т. посегна към мен с юмрук, при което аз си извадих ръцете от джобовете и точилката падна на земята. Той не можа да ме удари, при което последва моят удар към него. Тъй като и аз правех крачки направих леко крачка встрани и той не можа да ме удари. Тогава започнах аз да посягам към него с юмруци към главата му. Той вдигна ръце, за да се защити и наведе главата си, за да се скрие, но един от ударите ми го достигна и тогава той падна на земята. Докато беше наведен удара ми попадна в главата, но не можах да видя къде, тъй като беше наведен. Удара не е бил прекалено силен, понеже падайки той ме хвана за ръкавите и в този момент той беше на земята почти легнал по гръб и ме държеше за ръкавите. Тогава с периферното си зрение видях, че от ляво на мен от един автомобил „*“ тъмносиво комби изскочиха двама души и се затичаха към мен. Тогава разбрах, че Т. нарочно ме държи за ръкавите, за да може те да стигнат до мен. Издърпах се рязко е се отскубнах. Обърнах се видях къде е паднала точилката, на около две крачки зад мен. Взех я и се обърнах пак с лице към тях, понеже очаквах нападение от тяхна страна. Тогава тримата се изправиха срещу мен и въпросният Л. разкопча якето и извади пистолет от него.

Виждайки го моята първа реакция беше към него „не се излагай момче“. Тогава другият присъстващ Н.й, които беше сега разпитан започна да задава въпроси „чакай, какво е станало“ задаваше въпросите към мен. Аз нямах желание за никакъв контакт спрямо тях и им казах да си тръгват, че няма какво да обсъждаме и да си говорим. Обърнах се обратно с идеята, че уж ще се връщам в блока и те си тръгнаха към колите. Качиха се и тръгнаха.

След този момент аз тръгнах пеша към моя автомобил, който беше паркиран по-далече. Говорих с Н., за да й кажа, че не съм пострадал и след това се обадох на тел. 112 от служебният ми телефон, който ползвах тогава. Номерът е ***** подадох сигнал, че съм причакван пред входа на приятелката ми и че съм нападат. Посочих броя на лицата и автомобилите, и мястото. Като регистрационен номер на *то -не го бях видял, но по модел, марка и цвят ги подадох. Автомобиля на Т. съм го виждал много пъти. Знам цвета, модела, регистрационния номер на автомобила на ***** класа сив на цвят, сребрист, пазарджишки номер *****исля, че беше. Подадох тези данни на тел 112. За да не объркам регистрационния номер на автомобила на Т. се консултирах с Н. за него и тя ми го посочи точно. Тези подробности вече ги дадох на полицаите, които дойдоха на място при мен. Две патрулки дойдоха. Едната партулка с полицаите остана при мен, за да пиша обяснения, а другата отиде да ги търси и не след дълго се обади на колегите си, че са ги намерили тримата заедно в една кола, и са ги отвели в управлението за обяснения.

АДВ.В.: Нямам други доказателствени искания.

АДВ.К.. Имам искане да бъде изискан записа от телефон 112 за сигнала, който моят подзащитен е подал въпросната вече, с оглед обяснението му в днешното съдебно заседание. Считам, че е относимо съдържанието на сигнала към установяване на фактическата обстановка.

АДВ. В.: Не възразявам.

Съдът намира, че доказателственото искане на защитника е относимо към предмета на спора и ще следва да бъде изискана справка от РЦ 112-Кърджали, относно подадения сигнал от подсъдимият, както и представяне на *озапис и снимка на електронния картон на приетото повикване.

За пълното и всестранно изясняване на фактическата обстановка по делото съдът по реда на служебното начало, намира че следва да бъде

допуснат до разпит е качеството на свидетел лицето Л. И., за което се събраха данни в настоящото съдебно заседание, че е очевидец и участник във възникналия инцидент, а като такъв е бил посочен от самото начало в частната тъжба, както и бъдат допуснати до разпит в качеството на свидетели и полицейските служители, които са работили по случая въпросната вечер от състава на РУ- Пазарджик, като данни за същите са налице по делото в изготвената докладна записка от полицейски инспектор извършил проверка по подадената от подсъдимият жалба по случая в РУ- Пазарджик, а именно полицейските служители С. Я., И. В. и А. С., още повече, че видно от материалите по тази полицейска проверка се установява, че същите са взели обяснения от лицата, които имат отношение по случая.

С оглед на посоченото, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДА СЕ ПИШЕ ПИСМО до РЦ 112- Кърджали, с което да се изиска официална справка, относно това: подаден ли е сигнал на телефон 112 от лицето Г. И. Г. на 12.12.2022г. за възникнал инцидент в град Пазарджик, за времето от 22:00 до 00:00 часа от телефон ***** или от друг телефонен номер и ако е подаден сигнал да се представи на компакт диск *оапис на приетото повикване, както снимка на електронния картон.

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетели Л. Л. И., който да се призове на адреса посочен в частната тъжба и полицейските служители С. Я., И. В. и А. С., които да бъдат призовани по месторабота в РУ- Пазарджик.

За събиране на доказателства

О П Р Е Д Е Л И

ОТЛАГА ДЕЛОТО и го НАСРОЧВА за 17.04.2024г. от 10:00ч., за която дата и час частния тъжител, повереника, подсъдимия и защитника – уведомени.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ допуснатите свидетели.

ДА СЕ ПИШЕ ПИСМО в горния смисъл.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 11:56 ч.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____